

[Bernhard Baunsgaard.]

indtægter, hvor der altså ikke er tale om, at ejeren har gjort et arbejde, som han naturligvis bør have lov til at få gavn af, så burde samfundet have lov til at inddrage de samfundsskabte værdier. Man ville ikke risikere i et sådant tilfælde, at folk fik lov til at beholde arbejdsfrie indtægter. Ja men hvad er det, man har gjort ved ikke at ville anerkende princippet om kroneforringelsen?

Jeg kan også her tage ét eksempel, men jeg kommer gerne med flere: har man i 1972, dvs. op til afstemningen omkring EF, hvor alle venter, at nu vil jorden stige, eller mange venter, at jorden vil stige — naturligvis ikke dem, der regner med at det bliver et nej; nu blev det et ja — har man dengang købt jord for 50.000 kr., så kan man i 1975, det første år man nogenlunde risikofrit kan sælge jorden og komme ind under særlig indkomstskat, sælge den for 150.000 kr. Man tjener 100.000 kr. uden at røre en finger, uden at gøre en indsats. Hvis det havde været arbejde, så var man kommet af med ca. 35.000 kr. i skat. Hvad foreslår socialdemokraterne? Gældende regler siger 33.000 kr.; for fremtiden når dette bliver vedtaget — hvad Gud forbyde, men det bliver det jo desværre nok — 22.000 kr., en nedsættelse med 50 pct. af beskatningen på arbejdsfrie gevinster. Det er det, som socialdemokraterne kalder fuldt ud tilfredsstillende.

Jeg skal kun nævne én ting yderligere. Vi skal også have særlig indkomstskat revideret for byerhvervene. Dette forslag drejer sig kun om fast ejendom, i ringe grad om byerhvervene, mens mønsterrettigheder, forfatterrettigheder, klausuler og meget andet ikke er foreslået ændret.

Men jeg håber rigtignok, at i hvert fald tilstrækkelig mange i de to partier vil erkende, at vi må have et princip i vor lovgivning; det kan ikke være helt tilfældigt, hvad der skal beskattes.

Stetter (KF):

Venstres ordfører har kaldt de fire partiers åbne brev til venstres folketingsgruppe for en fed fidus. Hr. Aksel Pedersen har ikke mindste grund til at udtrykke forargelse, tværtimod. Brevet var et sidste forsøg på at råbe venstre op. Jeg siger udtrykkeligt et sidste forsøg, fordi jeg som formand for folketingets skatte- og afgiftsudvalg gang på

gang pressede den daværende finansminister hr. Anders Andersen for at få en forhandling i gang mellem de borgerlige partier om venstres forslag. Også efter regeringsskiftet har jeg rettet flere henvendelser til hr. Anders Andersen i samme ærinde. Jeg har aldrig fået andet end et henholdende svar. Hr. Anders Andersen ønskede selv at styre denne sag. På denne baggrund fristes jeg til at spørge hr. Aksel Pedersen, om han er uvidende om hele dette forløb, men der er såmænd ingen grund til at spørge, for selvfølgelig ved det ærede medlem besked. For at klare sig igennem over for venstres vælgere forfalder hr. Aksel Pedersen til denne afledningsmanøvre.

Årsagen til, at hr. Anders Andersen har været passiv over for de borgerlige partier og imødekommende aktiv over for socialdemokratiet, er vel den enkle, at den fhv. finansminister har følt sig forpligtet over for forligsaftalen af 8. februar 1974 mellem venstre og socialdemokratiet. Afsnit IV, punkt 6, siger udtrykkeligt:

„tilsigtes der en ændring af kapitalvindingsskatten for at skærpe skatten for de virkelige kapitalgevinster.“

Men hvorfor ikke sige det, som det er, i stedet for at forsøge at klandre os andre og søge at føre offentligheden bag lyset?

Det er en foruroligende udvikling, at venstre, Danmarks liberale parti, går ind for en skærpet beskatning på inflation. Med den fart, inflationen har på, vil almindelige handler meget hurtigt blive ramt, og det kan ikke være venstres alvorlige mening.

Det kan heller ikke være venstres alvorlige mening, at handler med større gårde og større bedrifter og virksomheder skal rammes hårdere end handler med mindre gårde og bedrifter. Der bliver jo ikke tale om spekulation, fordi der handles en stor gård eller en stor bedrift. Det er en helt urimelig betragtning og en urimelig forskelsbehandling. Jeg må erindre venstres folketingsgruppe om, at det, vi taler om her, er ganske normale og almindelige handler, hvor f. eks. en landmand, en købmand eller en håndværker ønsker at sælge eller at overdrage sin ejendom, måske på grund af alder, måske på grund af sygdom, eller fordi vedkommende ønsker en større eller måske en mindre ejendom. Det er det, vi drøfter her. Vi taler ikke om skat på fortjeneste ved salg af formuego-